

- 2) Εάν η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα είναι καταφατική, σε περίπτωση που το κράτος μέλος εκτέλεσης εφαρμόζει στην εθνική του νομοθεσία τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που τίθενται στο άρθρο 4, σημείο 1, και στο άρθρο 4, σημείο 7, στοιχείο β', της αποφάσεως-πλαίσιο, πώς πρέπει να κρίνει η δικαστική αρχή εκτέλεσης ως προς αδίκημα που φέρεται ότι διεπράχθη εντός του τρίτου κράτους, πλην όμως οι συνοδευτικές περιστάσεις του εν λόγω αδικήματος υποδεικνύουν προ-παρασκευαστικές πράξεις οι οποίες διεπράχθησαν εντός του κράτους έκδοσης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Poznaniu (Πολωνία) στις 26 Ιουνίου 2019 – Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie przeciwko κατά RN

(Υπόθεση C-495/19)

(2019/C 337/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Kancelaria Medius SA με έδρα στην Κρακοβία
Εφεσίβλητος: RN

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (¹), την έννοια ότι αντιτίθεται σε δικονομικές διατάξεις κατά τις οποίες το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει ερήμην απόφαση στηριζόμενη μόνο στους προβαλλόμενους με το δικόγραφο της αγωγής ισχυρισμούς του ενάγοντος, τους οποίους το δικαστήριο πρέπει να θεωρήσει αληθείς, εάν ο εναγόμενος –καταναλωτής ο οποίος έχει ενημερωθεί νομίμως για την ημερομηνία της συζήτησης– δεν ανταποκριθεί στην κλήτευση και δεν αμυνθεί;

(¹) ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 3 Ιουλίου 2019 – M.F. κατά J.M.

(Υπόθεση C-508/19)

(2019/C 337/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: M.F.

Εναγόμενος: J.M.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, και το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την έννοια ότι το δικαστήριο του τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας ενός κράτους μέλους μπορεί να διαπιστώσει, στο πλαίσιο αναγνωριστικής δίκης σχετικά με την ύπαρξη ή μη υπηρεσιακής σχέσης, ότι δεν είναι δικαστής το πρόσωπο στο οποίο επιδόθηκε πράξη διορισμού δικαστικού λειτουργού του εν λόγω δικαστηρίου, εκδοθείσα βάσει διατάξεων που παραβιάζουν την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ή στο πλαίσιο διαδικασίας αντίθετης προς την αρχή αυτή, εφόσον κατέστη σκοπίμως αδύνατη η εκ μέρους του δικαστηρίου εξέταση των ζητημάτων αυτών πριν από την επίδοση της σχετικής πράξης;
- 2) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ την έννοια ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας στην περίπτωση κατά την οποία η πράξη διορισμού δικαστικού λειτουργού επιδόθηκε αφότου το εθνικό δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, από την απάντηση στο οποίο εξαρτάται η εκτίμηση της συμβατότητας με το δικαίο της Ένωσης των εθνικών διατάξεων των οποίων η εφαρμογή κατέστησε δυνατή την επίδοση της εν λόγω πράξης;
- 3) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λόγω της μη παροχής δικαιώματος πρόσβασης σε δικαστήριο, στην περίπτωση επίδοσης πράξης διορισμού δικαστικού λειτουργού ενός δικαστηρίου κράτους μέλους κατόπιν διαδικασίας διορισμού διεξαχθείσας κατά κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου του εν λόγω κράτους μέλους που αφορούν τον διορισμό δικαστών;
- 4) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την έννοια ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας στην περίπτωση που ο εθνικός νομοθέτης ιδρύει, στο εσωτερικό του δικαστηρίου τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας ενός κράτους μέλους, μια οργανωτική μονάδα η οποία δεν αποτελεί δικαστήριο κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης;
- 5) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την έννοια ότι, επί της ύπαρξης υπηρεσιακής σχέσης και επί της υπηρεσιακής κατάστασης ως δικαστή ενός προσώπου στο οποίο επιδόθηκε πράξη διορισμού δικαστικού λειτουργού σε δικαστήριο του τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας κράτους μέλους, δεν μπορεί να αποφανθεί η αρμόδια βάσει του εθνικού δικαίου οργανωτική μονάδα του δικαστηρίου αυτού, στην οποία έχει διοριστεί το εν λόγω πρόσωπο, και η οποία συγκροτείται αποκλειστικώς από πρόσωπα των οποίων οι πράξεις διορισμού ενέχουν τις πλημμέλειες περί των οποίων γίνεται λόγος στα ερωτήματα 2-4 ανωτέρω, μη αποτελούσα για τους λόγους αυτούς δικαστήριο κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, αλλά πρέπει να αποφανθεί άλλη οργανωτική μονάδα του ίδιου αυτού δικαστηρίου η οποία να πληροί τις σχετικές απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 9 Ιουλίου 2019 – Passenger Rights spółka akcyjna με έδρα τη Βαρσοβία κατά Ryanair DAC με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία)

(Υπόθεση C-519/19)

(2019/C 337/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie